

11. YARGI PAKETİ İLE GETİRİLEN BAZI ÖNEMLİ DEĞİŞİKLİKLER

11. Yargı Paketi olarak adlandırılan 27.11.2025 tarihli ve 103 Sayılı “Türk Ceza Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi” Meclis’e sunulmuş ve 25 Aralık 2025 tarihli ve 33118 Sayılı Resmî Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir. Teklifte yer alan Türk Ceza Kanunu, Ceza Muhakemesi Kanunu ve diğer ilgili kanunlarda yapılan bazı önemli değişiklikler aşağıda inceleme konusu yapılmıştır.

5235 Sayılı Adli Yargı İlk Derece Mahkemeleri ile Bölge Adliye Mahkemelerinin Kuruluş Görev ve Yetkileri Hakkında Kanun	
Yapılan Değişiklik	Açıklama
Nitelikli dolandırıcılık suçunda görevli mahkeme asliye ceza mahkemesi olarak değiştirilmiştir. (5235 S. Kanun m. 12)	Aynı suçun basit hali ile nitelikli hali bakımından farklı ceza mahkemelerinin görevli tutulmuş olması nedeniyle uygulamada yaşanan sorunları gidermeye yönelik bir değişikliğe gidildiği düşünülmektedir. Ne var ki çoğunlukla kapsamlı dosyalar olan dolandırıcılık suçunun tek hakimli asliye ceza mahkemeleri tarafından görülmesi yerinde bir düzenleme olmayıp; yapılması gereken dolandırıcılık suçunun hem temel hali hem de nitelikli hali için ağır ceza mahkemelerinin görevli kılınmasıdır.
Nitelikli dolandırıcılık suçuna ilişkin görev değişikliğinin hali hazırda davaya dönüşmüş olan dosyalara uygulanmayacağı belirtilmiştir. (5235 S. Kanun Geçici Madde 7)	Uygulamada herhangi bir tereddüde yol açmamak adına yerinde bir düzenlemedir. Böylelikle görev değişikliğinin yeni açılacak davalarda uygulanacağı belirtilerek, devam eden yargılamalarda gereksiz yere görevsizlik kararı verilerek yargılamaların uzamasının önüne geçilmek istenmiştir
5237 Sayılı Türk Ceza Kanunu	
Yapılan Değişiklik	Açıklama
Kısmi akıl hastaları hakkında mahkûmiyet kararının yanında ayrıca güvenlik tedbirine hükmolunacağı düzenlenmiştir. (TCK m. 32)	TCK m. 32/2 kapsamında kısmi akıl hastalığı bulunan kişiler hakkında verilen mahkûmiyet kararlarının kısmen veya tamamen güvenlik tedbirine dönüştürülmesi mümkündü. Yapılan değişiklikle mahkûmiyet kararlarının güvenlik tedbirine dönüştürülemeyeceği; mahkûmiyet kararı verilirken hâkimin ayrıca güvenlik tedbirine de hükmetmesi gerektiği düzenlenmiştir. Böylelikle kısmi akıl hastası olanların cezalarını tedavi kurumunda çekmelerinin önüne geçilmek istenmektedir. Dolayısıyla suç işlediği esnada iradesi kısmi akıl hastalığı nedeniyle belirli bir ölçüde etkilenen (ama kısmen de iradesi olan) faillerin hem suçlarının karşılığı olan cezanın belirli bir kısmını “ceza” olarak çekmeleri hem de hastalıklarının tedavisi için bir kuruma yatırılması sağlanmak istenmiştir. Bize göre bu hem suç hem de yaptırım politikasıyla uyumlu yerinde bir düzenlemedir.

Akıl hastaları için asgari tedavi süresi öngörülmüştür. (TCK m. 57)	Asgari tedavi süresinin öngörülmesi yerinde bir düzenlemedir. (ağırlaştırılmış müebbet hapis ve müebbet hapis cezasını gerektiren suçlarda bir yıl; üst sınırı on yıldan fazla hapis cezasını gerektiren suçlarda ise altı ay). Ancak bu sorunun çözümü TCK'ya asgari süreler getirmekten ziyade tedavi sürecinin iyi yapılmasının sağlanması ile olabilecektir. Zira önemli olan toplum açısından tehlike oluşturan ancak irade yetenekleri de belli ölçüde kısıtlanmış bu bireylerin “gerekli ve yeterli” süre içinde tedavi edilerek tehlikesiz hale getirilmeleridir. Bu ise süre ile değil, tedavinin sonuç vermesi ile mümkün olabilir.
Hakaret suçunun ilk fıkrası öndödeme kapsamına dahil edilmiştir. (TCK m. 75)	Yürürlükteki düzenlemede TCK m. 125/2 ve 125/3'ün b ve c bentleri ile 125/4 öndödeme kapsamındayken TCK m. 125/1 kapsam dışında bırakılmıştı. Ne var ki bu durum AYM tarafından eşitlik ilkesine aykırı bulunarak iptal edilmişti. Bu doğrultuda yapılan değişiklikle hakaret suçunun birinci fıkrası da öndödeme kapsamına dahil edilmiştir. Böylelikle hakaret suçu tamamen uzlaştırma kapsamından çıkarılıp öndödeme kapsamına dahil edilmiştir.
Taksirle yaralama suçundaki ceza miktarı artırılmıştır. (TCK m. 89)	Son yıllarda taksirli suçların oldukça arttığı ve mevcut dosyalarının pek çoğunun taksirli suçtan açıldığı göz önüne alındığında bu konuda düzenleme yapılması yerindedir. Gerçekten de sanayi devrimi ile başlayan ve bilişim devrimi ile devam eden modern ve post modern dünyada taksirli suçların sayısında ve yoğunluğunda ciddi bir artış söz konusudur. Eskiden istisnai nitelikte görülen taksirli suçlar günümüzde adeta suçun temel bir işleme biçimi haline gelmiştir. Ancak taksirli suçların önlenmesi bunlar için öngörülen cezaların artırılması suretiyle suç politikası aracılığıyla değil, taksirli davranışın gerçekleştiği yaşam alanına ilişkin (trafik, iş sağlığı ve güvenliği, tıbbi girişimler vb.) kuralların yani objektif özen yükümlülüğüne ilişkin normların doğru belirlenmesi ve bunlara uyulmasının katı bir biçimde sağlanması ve en önemlisi bu konuda tüm topluma eğitim verilmesi ile gerçekleştirilebilir. Bunun için ceza kanunu değiştirmek yalnızca palyatif bir davranıştır.
Güveni kötüye kullanma suçunun motorlu taşıt üzerinde işlenmesi nitelikli hal olarak kabul edilmiş ve verilecek ceza miktarında artırım yapılmıştır. (TCK m. 155)	Son yıllarda güveni kötüye kullanma suçunun kiralık araçların geri getirilmemesi veya parçalarının değiştirilmesi suretiyle yaygın bir şekilde işlendiği göz önüne alınarak “güveni kötüye kullanma suçunun konusunun motorlu kara, deniz veya hava taşıtı olması” yeni bir nitelikli hal olarak kabul edilmiştir. Bu da bize suçla korunan hukuksal değerlerin zamandan zamana ve toplumdan topluma değiştiğini gösteren iyi bir örnektir.
Kurusıkı silahlar, genel güvenliğin tehlikeye sokulması suçu kapsamına alınmış; ceza	Kurusıkı olarak bilinen ve görünüm itibarıyla gerçek silahtan ayırt edilmesi oldukça zor olan silahların yaygın kullanımı göz önüne alındığında, yapılan düzenleme caydırıcılığın sağlanması

miktarları ise artırılmıştır. (TCK m. 170/1)	bakımından isabetlidir. Bu da suçla korunan hukuksal değer bağlamında suç politikasının isterleri doğrultusunda yapılmış bir değişikliktir.
Genel güvenliğin tehlikeye sokulması suçunun insanların toplu olarak bulunduğu yerlerde işlenmesi nitelikli hal olarak kabul edilmiştir. (TCK m. 170/2)	Maddenin amacı ve koruduğu hukuki değer göz önüne alındığında söz konusu değişiklik yerinde bir düzenlemedir.
Örgüt suçunda hapis cezaları artırılmış; örgüt kapsamında işlenen suçlarda çocukların kullanılması nitelikli hal olarak kabul edilmiştir. (TCK m. 220)	Son dönemlerde yasa dışı bahis, dolandırıcılık, suç gelirlerinin aklanması ya da siyasi içerikli dosyaların önemli bir kısmının örgüt kapsamında ele alınmasının söz konusu düzenlemenin yapılmasında etkili bir unsur olduğu düşünülmektedir. Öte yandan örgüt kapsamında işlenen suçlarda çocukların kullanılması halinde öngörülen ceza artırımı, çocukları korumaya yönelik yerinde bir düzenlemedir.
Ulaşım araçlarının kaçırılması veya alıkonulması suçu yeniden düzenlenerek cebir ve tehdit suçun unsuru olmaktan çıkarılmıştır. (TCK m. 223)	Cebir veya tehdit kullanarak ya da hukuka aykırı başka bir davranışla ulaşım araçlarının kaçırılması veya alıkonulması suç olarak düzenlenmekteydi. Söz konusu düzenlemeye göre cebir ve tehdit suçun unsuru olmaktan çıkarılmış, ulaşım araçlarına yapılan müdahaleler tek başına suç olarak kabul edilmiş; bu suçun işlenmesi amacıyla veya işlenmesi sırasında başka bir suçun işlenmesi halinde ise gerçek içtima hükümlerinin uygulanacağı öngörülmüştür. Ayrıca kanuna uygun olarak düzenlenen toplantı ve gösteri yürüyüşleri esnasında bu fiillerin işlenmesi halinde maddenin birinci ve ikinci fıkrasında düzenlenen suçun oluşmayacağı hüküm altına alınmıştır. Bir başka ifade ile toplantı ve gösteri yürüyüşleri esnasında kara, deniz ve demiryolu ulaşım araçlarının (hava yolu hariç) hareket etmesinin engellenmesinin bu kanun kapsamındaki suçu oluşturmayacağı düzenlenmiştir.

5271 Sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu

Yapılan Değişiklik	Açıklama
Bilişim suçları işlenmek suretiyle elde edilen menfaatin içinde bulunduğu hesapların askıya alınmasını ve bunlara el konulmasını düzenleyen yeni bir madde getirilmiştir. (CMK m. 128/A)	Düzenleme, maddede sayılan suçlarla (nitelikli hırsızlık, nitelikli dolandırıcılık ve banka veya kredi kartlarının kötüye kullanılması) ilgili makul şüphe bulunması hâlinde banka, ödeme hizmeti sağlayıcısı veya kripto varlık hizmet sağlayıcısına ilgili hesabı 48 saate kadar askıya alma yetkisi vermektedir. Ayrıca hâkim kararı veya savcı emriyle hesapta bulunan maddi menfaate el konulabileceği ve mağdura ait olduğunun anlaşılması hâlinde bu menfaatin soruşturma veya kovuşturma aşamasında iade edilebileceği düzenlenmiştir. Ne var ki bilişim suçlarıyla etkin bir mücadele için getirilen bu düzenlemenin kişilerin mülkiyet

	hakkına orantısız bir müdahale niteliği taşıdığı düşünülmektedir. (Benzer bir düzenleme 5549 sayılı Kanun'un 19/A maddesinde de bulunmaktadır)
Kişilerin toplu olarak bulunduğu yerlerde işlenen genel güvenliğin tehlikeye sokulması suçunun seri muhakeme usulünün kapsamı dışında olduğu kabul edilmiştir. (CMK m. 250)	TCK m. 170'te yapılan düzenlemeye paralel olarak bu nitelikli hal, seri muhakeme kapsamı dışında bırakılmıştır.
Güveni kötüye kullanma suçunun konusunun motorlu taşıt olması hali uzlaştırma kapsamı dışında tutulmuştur (CMK m. 253/1)	TCK m. 155'te yapılan düzenlemeye paralel olarak bu nitelikli hal, uzlaştırma kapsamı dışında bırakılmıştır.
Hakaret suçu bakımından uzlaştırma yoluna gidilemeyeceği düzenlenmiştir. (CMK m. 253/3)	TCK m. 75'te yapılan düzenleme ile önödeme kapsamına alınan TCK m. 125/1, uzlaştırma kapsamından çıkarılmıştır. Hakaret suçunun uzlaştırmaya tabi olması adeta bir gelir elde etme yöntemine dönüşmüş olduğundan bu değişikliğe ihtiyaç duyulduğu düşünülmektedir.
Aynı mağdura karşı işlenen bir önödeme suçu ile bir uzlaştırma suçu mevcutsa uzlaştırma suçu yönünden uzlaştırma hükümlerinin uygulanacağı düzenlenmiştir. (CMK m. 253/3)	Söz konusu düzenlemeyle aynı mağdura karşı hem önödeme kapsamına giren bir suçun hem de uzlaştırma kapsamındaki bir suçun birlikte işlenmesi durumunda her iki kurumun da uygulanabilmesine imkân sağlanmaktadır.
Bölge adliye mahkemelerinin bozma yetkisinin kapsamı genişletilmiştir. (CMK m. 280)	Söz konusu düzenlemeyle hükmün gerekçe içermemesi ve savunma hakkının sınırlandırılmış olması halinde bölge adliye mahkemeleri tarafından bozma kararı verilebilmesine imkân tanınmıştır. Aslında hükmün orijinal hali böyle iken bu maddede 20/11/2017 tarihli ve 696 sayılı KHK'nin 98. maddesiyle, bu şekilde sınırlandırılmıştır. Bunun gerekçesi olarak ise BAM'ların bozma yetkisini çok geniş kullanıyor olmaları gösterilmiştir. Şimdi ise aynı düzenlemeye dönmenin nedeni anlaşılamamaktadır. Bize göre bunların bozma nedeni olmaktan çıkarılması zaten anlamsızdır. Şimdi ise aynı düzenleme dönülmesinin de anlamlı bir gerekçesi bulunmamaktadır. Nitekim kanun teklifinin gerekçesinde herhangi bir açıklama bulunmamaktadır. Yani bu değişikliğin nedeni topluma açıklanmamaktadır. Dolayısıyla bilimsel veriler ışığında ceza hukuku politikasına ilişkin stratejik değişiklikler yapılacağı yerde, günlük ihtiyaçlar ya da politikalar nedeniyle, stratejik bir anlamı olmayan yapılan değişiklikler ile CMK yamalı bir bohçaya dönüştürülmektedir. Bu ise hem ülkemiz ceza muhakemesi

	hukukunu hem de ceza hukuku uygulamasını orta ve uzun vadede kötü etkilemektedir.
5275 Sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun	
Yapılan Değişiklik	Açıklama
31/7/2023 tarihi ve öncesinde işlenen suçlar nedeniyle 3 yıl daha erken açık ceza infaz kurumuna ve/veya denetimli serbestliğe ayrılabilme imkânı tanınmış ancak bazı suçlar bu düzenlemenin kapsamı dışında bırakılmıştır. (5275 S. Kanun Geçici m. 10)	Söz konusu düzenlemenin 31.07.2023 öncesi ve sonrası işlenen suçlar bakımından eşitlik sağlama amacıyla yapıldığı belirtilmiştir. Ayrıca kasten öldürme suçları (82. maddenin birinci fıkrasının (d), (e) ve (f) bentleri), deprem nedeniyle bina veya diğer yapıların yıkılması, çökmesi ya da hasar alması sonucu meydana gelen öldürme suçları ve cinsel dokunulmazlığa karşı işlenen suçlar (102 ve 103. maddeler ile 104. maddenin ikinci ve üçüncü fıkraları) bu düzenlemenin dışında tutulmuştur. Ne var ki infazda eşitliği sağlamak için esas alınması gereken ölçüt, suçun işlendiği tarih değil infazın yerine getirildiği tarihtir. Suçun işlendiği tarihin esas alınması suretiyle yapılan bu tür düzenlemeler infazda eşitlik değil “af” niteliği taşır. İnfaz Kanunu’nda yapılan böyle bir değişiklikle binlerce kişinin tahliyesine yol açılması ise “örtülü af” anlamına gelmektedir. Eğer af kanunu çıkarılmak isteniyorsa bunun için Anayasa m. 87 gereğince aranan nitelikli çoğunluğun (üye tam sayısının 5/3 çoğunluğu yani 360 oy) sağlanması ve siyasi sorumluluğun üstlenilmesi gerekir. Bu şekilde infaz kanunu ile sürekli oynama yapılarak örtülü af çıkarılması Anayasa’nın ve hukukun arkasına dolanmak anlamına gelmektedir. Bu ise bir hukuk devletinde kabul edilmesi mümkün bir yöntem değildir.
5809 Sayılı Elektronik Haberleşme Kanunu	
Yapılan Değişiklik	Açıklama
İletişim hatlarının abonelik tesisi ve kullanımı sıkı şartlara bağlanmıştır. (5809 S. Kanun m. 50)	Sahte ve açık hat olarak bilinen hatların pek çok suçta araç olarak kullanıldığı ve bu hatların sahiplerine ulaşmada güçlük çekildiği göz önüne alındığında söz konusu düzenleme isabetlidir.
Suçta kullanılan haberleşme hattının bağlantısının kesilebileceği düzenlenmiştir. (5809 S. Kanun m. 60)	Suçta kullanılan hatlardan daha fazla kişinin mağdur olmaması amacıyla TCK’da yer alan nitelikli hırsızlık, dolandırıcılık ve banka veya kredi kartlarının kötüye kullanılması suçlarında kullanıldığı tespit edilen hattın bağlantısının, hâkim kararı veya gecikmesinde sakınca bulunan hallerde Cumhuriyet savcısının yazılı emri üzerine kesilmesine yönelik düzenleme yapılmıştır.